Szűts István-Szőke István Atilla

Szilvásszentmárton dala

Hamvas, zöld dombok között,
egy kis falu bújik el
Múlt, jelen,s jövő
egymást fogva énekel.

Magyar szóval zeng az ének,
ez adja az életet.
A napsugár fényecsettel
befesti a kék eget.

Laci bácsi innen indult,
innen hozta a tudást.
Nézzünk be most a házakba,
kezdjük el a kutatást!

Rétes, pompos, törött borsó,
készítik a vacsorát.
Szilvaillat lengi körül
ezt a mennybéli csodát.

Zselici dús dombok alatt
van a kis falunk!
Belesimulunk a tájba,
boldogok vagyunk!
Magyarul élünk s beszélünk,
jó itt igazán!
Gyönyörű Szilvásszentmárton,
ez az én Hazám!

Hív üzen és bátorít
messze száll a hang.
Templomunknak ékes tornyán
megkondul a harang.

Falut ölel az esztendő,
tavasz, nyár, ősz a tél.
Ugye te is azt érzed, hogy
ide, hazaérkeztél!

Zselici dús dombok alatt
van a kis falunk!
Belesimulunk a tájba,
boldogok vagyunk!
Magyarul élünk s beszélünk,
jó itt igazán!
Gyönyörű Szilvásszentmárton,
ez az én Hazám!

Zselici dús dombok alatt
van a kis falunk!
Belesimulunk a tájba,
boldogok vagyunk!
Magyarul élünk s beszélünk,
jó itt igazán!
Gyönyörű Szilvásszentmárton,
ez az én Hazám!
Az én Hazám!